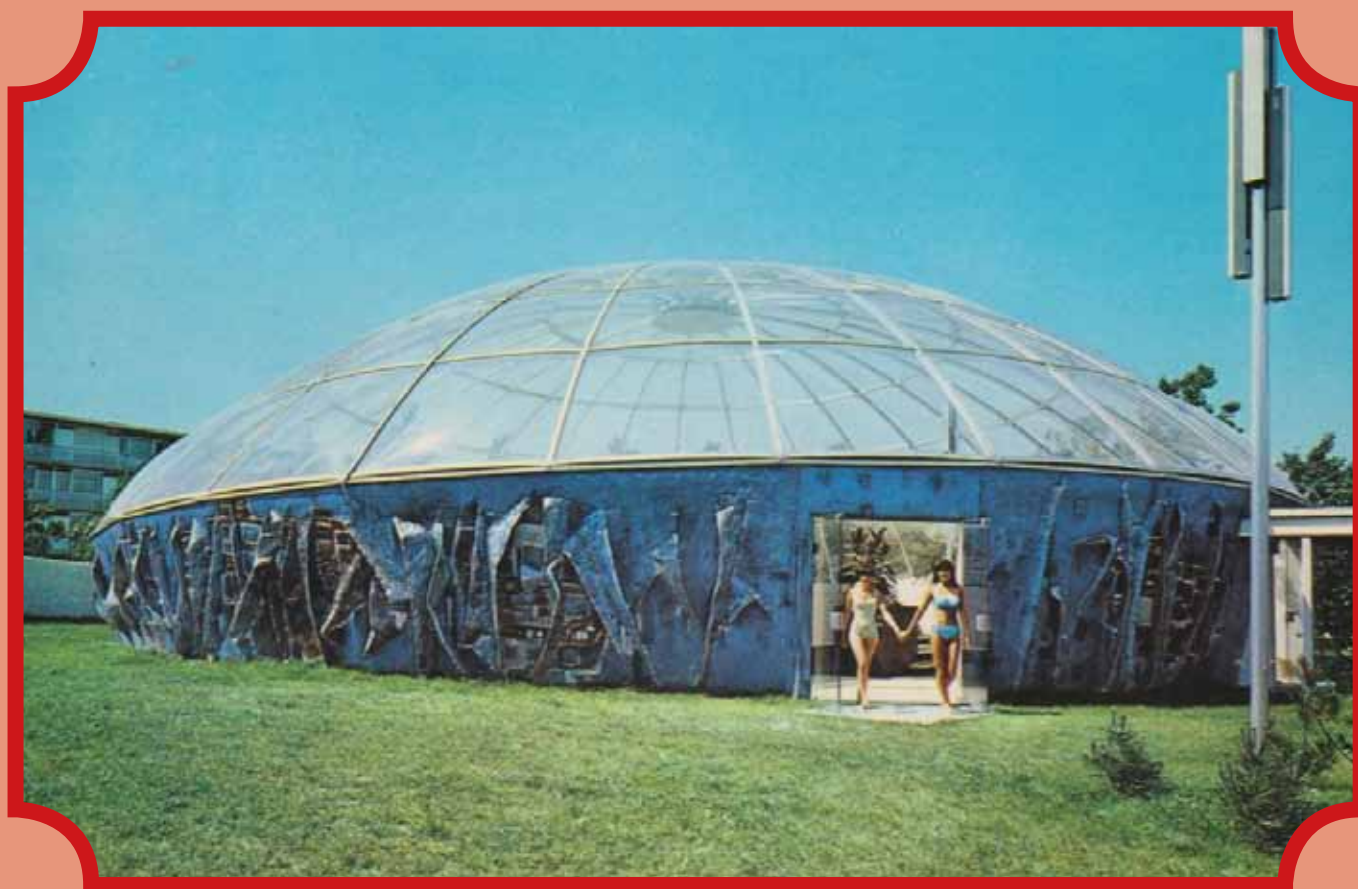

Een kleine geschiedenis van een groot domein

redactie@krantjeparkatlantis.be
www.parkatlantis.today
Layout: Jaba

Samengesteld door:
Bob en Francis
Verantwoordelijke uitgever: Bob Steenhaut
Dunezwin 10 8420 De Haan

Een kleine geschiedenis van een groot domein

Inleiding	3
Voor 1900... tot 1948	4
1948 Aankoop Torenhof	5
1950 Torenhof wordt verbouwd	5
1951 Torenhof herbouwd en twee gebouwencomplexen gebouwd	6
1958 “De Blekkaard”	6
1958 “Hacienda”	7
1966 Zwembad.	7
1966 Ontspanningszaal	8
1970 “Super Blekkaard”	8
1980 Einde van het beheer door de socialisten	9
1985 Van Biervliet en “Park Atlantis”	9
1994 Nederlandse groep	11
1997 Faillissement Park Atlantis en Openbare Verkoop.....	11
Na het faillissement.....	12
2006 Bijzondere Algemene Vergadering	12
Na 2010 “de grote opkuis” en start van renovaties.....	13
2016 Aankoop van Spa, Plaza en zaaltje Dahlia.....	14
2017 Sloping.....	15
En de verdere toekomst van het Park	16

Voor de Fototentoonstelling in Park. van 19 augustus 2017 werd dit overzicht van de geschiedenis van ons Park opgemaakt. Het werd samengesteld door **Bob Steenhaut** (Mimosa 3.08) en **Francis Lafosse** (Iris 2.01). Met veel dank aan **Ignace Vandenbulcke**, voorzitter van de Heemkundige kring van De Haan. Evenals aan **Manu De Swaef** (operationeel directeur van het Park in de periode Van Bier-vliet) voor zijn bijdrage aan de historische informatie.

Park Atlantis:

Een kleine geschiedenis van een groot domein

Een kleine geschiedenis van een groot domein

Voor 1900...tot 1948 ...

In de 19^e eeuw was **de Heide**, het **gebied tussen Klemskerke en de Noordzee een eenzame en verlaten streek**, met slechts enkele **boerderijen en vissershuisjes achter de duingordel**.

Vreemden waren er niet welkom en werden met argwaan bekeken. Het was een gure streek en wie er verzeild raakte werd al gauw verjaagd en moest noodgedwongen omkeer maken.

Een **grote boerderij “Het Torenhof”** lag **midden op de Heide**, gelegen aan de rand van de tweeduizend jaar oude duinen. Het zijn de oudste duinen en polders van de Belgische kust.

Al in het begin 1900 behoorde het landgoed en aanpalende percelen, toe aan de **familie P. Vandaele**.

In **1920** was hij eigenaar van een **winkel** in Oostende; daarnaast was hij **makelaar** en verkoper van gronden en **mede oprichter** van het gehucht **D’ Heie**. Hij was ook eigenaar van de **steenbakkerij**, (Nieuwdorpsstraat), de enige industriële activiteit in de omgeving, (die met duinzand witte bakstenen produceerde). Door zijn toedoen werden hier de eerste asfaltwegen aangelegd.

In **1929** werd **Serruys**, een groot industrieel uit Oostende, **de nieuwe eigenaar van het Torenhof**. Het Torenhof

verhuurde hij aan de familie Buba: hij was tuinier van beroep en bewerkte de gronden in opdracht van de familie Serruys.

Serruys bezat paarden en een koets op het Torenhof, waarmee hij en zijn familie op D’Heie toerden.

Hij was ook eigenaar van het “Hotel de la Plage” in de Louisastraat in Oostende.

Het **Torenhof** bleef tot halfweg de 20e eeuw een oude ‘**hoeve op D’ Heie**’, waar nog pluimvee werd gekweekt en verkocht en het land er werd bewerkt.

Nieuwe eigenaar: “De vrienden van de arbeidersjeugd”

1948: Aankoop Torenhof

Na WO II en de opkomst van de **Socialistische partij** werd het Torenhof in 1948 aangekocht door Nic Bal in opdracht van “De vrienden van de arbeidersjeugd”.

De ziekenbond en ziekenzorgkassen werden opgericht en mede door de invoering van de betaalde vakanties voor de arbeiders (1936) was er nood aan verblijfsvoorzieningen aan de kust. .

In 1948 voorziet de regering kredieten voor de oprichting van vakantie dorpen.

Het Torenhof werd omgebouwd tot camping, met kantine, was- en slaapegelegenheden in tenten opgesteld rond het woonhuis. De eerste gasten waren kampeerders, deels met zelfgemaakte tenten of tenten uit legerdepots. Ze kwamen met de trein, tram of met bussen.

1950: Torenhof wordt verbouwd.

In de jaren 1950 werd het salon van het Torenhof omgebouwd tot **receptie en café** met een aantrekkelijk interieur. Er werden plaatsen voorzien voor de begeleidende monitoren, maar al gauw bleek er nood aan meer accommodatie. Het oorspronkelijk woonerf met de prachtige toren bleef nog een tijd staan, maar de stallingen links en rechts van het huis werden gesloopt voor het bouwen van kamers. Achter het woonhuis richtte men een **bijkomend gebouw op met keukens en een restaurant** (het latere **Okido**); het geheel vormde een Y-vormig gebouw.

Een kleine geschiedenis van een groot domein

In de tuin werden er speelplaatsen en een prachtige minigolf aangelegd. Tijdens de zomervakantie kwamen horden toeristen met bussen naar Klemskerke, naar het nieuwe vakantiecentrum. Allereerst waren het de arbeiders en hun familie, leden van het ziekenfonds of van de BSP, later konden er ook andere verlofgangers terecht. De slaapruiden waren voorbehouden voor de volwassenen en de tenten voor de kinderen en groepen. De begeleiders verbleven in zaaltjes en jeugdgroepen in grote tenten. Wasgelegenheid was er in douches in een bijgebouw.

Het “**Torenhof**” was het grootste vakantiecentrum uit de omgeving.

1951: Torenhof herbouwd en twee gebouwencomplexen gebouwd

Er werd verder geïnvesteerd en uitgebreid. Het woonhuis werd in 1951 afgebroken en vervangen door een grotere bouw met ontvangsthal en salon. Er kwam een groot terras met daarbij aansluitend een groot speelplein voor de kinderen.

(ontwerp maquette)

Op de terreinen waar vroeger de campings waren werden twee verblijfcomplexen opgetrokken **in de vorm van rechthoek, met mooie binnentuinen**.

Het eerste rechthoekige gebouwencomplex bestond uit gelijkgrondse wooneenheden.

Het tweede (de latere Dahlia) omvatte vakantiewoningen beneden en op de eerste verdieping; in het dak waren er nog kamers en beneden links een zaal dat als **congrescentrum** werd gebruikt.

1958: “De Blekkaard”

(genoemd naar de 2de-hoogste duin aan onze kust, gelegen op Vosseslag !)

En weer drong er zich een **capaciteitsuitbreiding** voor vakantieverblijf op ! Vier blokken van drie verdiepingen elk, met kleine appartementen en kamers werden opgetrokken. Alles aangepast aan de noden van die tijd, en gebouwd door de architect **Marcel Jaminon** uit **Luik**.

Een kleine geschiedenis van een groot domein

Kredieten hiervoor werden bekomen door minister Achille Van Acker, en Edward Anseele kon deze subsidies nog verdubbelen !

De “**Blekkaard**” zo werd dit geheel (de 2 rechthoekige gebouwen + 4 gebouwen) genoemd, kon nu met de 400 appartementen de toestroom van toeristen opvangen.

De metaalarbeiders uit het Luikse en arbeidersfamilies uit het kolenbekken van de Borinage waren de talrijkste gasten in de zomer.

Vanaf september werden de contingenten gepensioneerden aangevoerd.

1958: “Hacienda”

De verblijven van de Blekkaard konden volstaan, maar de verblijfsfaciliteiten moesten nu volgen, en worden uitgebreid. Een **nieuwe toegang** tot de Blekkaard en het Torenhof werd opgetrokken, een -voor die tijd- futuristisch gebouw, een **constructie in sierlijke spantenbouw**, de zg ‘glulam’-spanten (gebogen gelijkde gelamineerde houten balken) gemaakt in de ‘kunstwerkstede De Coene’ uit Kortrijk. De spantenbouw van De Coene vertegenwoordigde de toenmalige avant-gardistische architectuur op **Expo 58**, een heel revolutionaire techniek van overspanning, waarvan De Coene daar meerdere constructies zou hebben gerealiseerd.

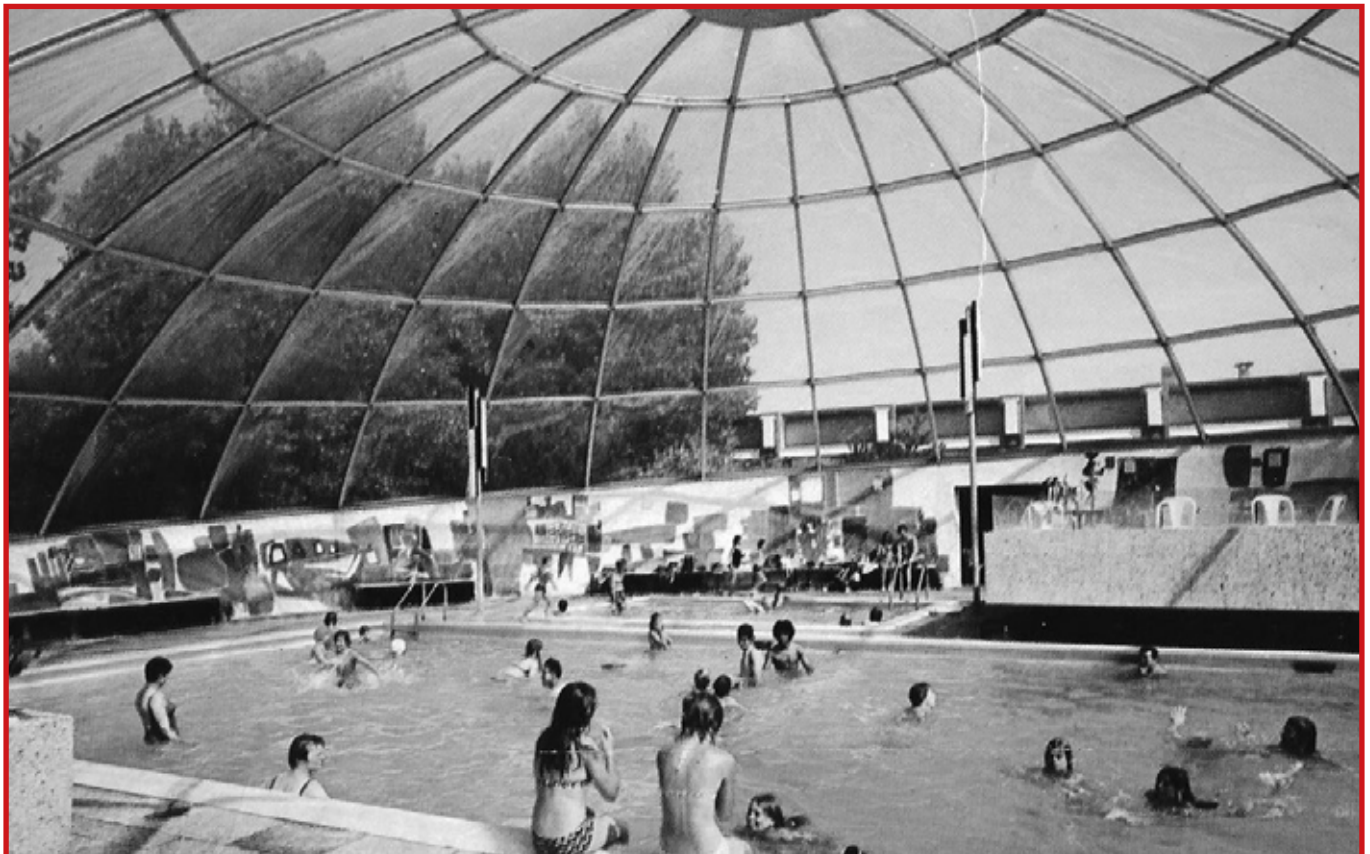
Na de expo 58 werden de gebouwen ontmanteld; het hoofdpaviljoen werd verplaatst naar Kortrijk, naar firma Van Marcke; op de Blekkaard zouden eveneens spanten van expo 58 zijn gebruikt, doch hier werd een gebouw toegevoegd, waar het geheel dienst deed als onthaal, restaurant, bar, zelfbedieningswinkel, kegelbaan, cinema, wasserette en ontspanningsruimte enz.. Ernaast kwamen tennisvelden. De keukens bevonden zich ondergronds evenals de cinemazaal.

1966: Zwembad

Het eerste zwembad, in 1966 gebouwd met zijn prachtige glazen koepel, was een juweeltje. (zie pagina 11 en 17). De naam van de architect: is ook **Jaminon**. De uitgegraven aarde werd afgevoerd en gestort iets verderop in de Danckaertstraat, op de boorden van het Dankaertzwin om een overstroming van het terrein bij hoge waterstand in de kreek te voorkomen.

Het water van het zwembad werd behandeld in het ‘waterzuiveringsstation’.

Een kleine geschiedenis van een groot domein

1966: Ontspanningszaal

De eerste evenementenzaal werd afgebroken om plaats te maken voor een enorm ruime polyvalente zaal, met dans en theaterruimte, naast een grotere bar. Er was veel ambiance in de zomer, zelfs Willy Somers trad er geregeld op voor de parktoeristen, voor de bewoners uit de buurt en omliggende dorpen. Voor de weinige winkels en cafés in de wijk Vosseslag was het een periode van hoogconjunctuur. Het dans-café bij uitstek was “Café Venus”, in de Mispelburgstraat, de verzamelplaats voor de socialisten. De eigenaar van dit café werkte toen nog op het Torenhof.

In die tijd was de tewerkstelling op D’Heie verzekerd, 71 mensen vonden er werk in het Torenhof en de Blekkaard, weliswaar enkel in het seizoen, tussen juni en september.

1970: “Super Blekkaard”

Het duurde dan ook niet meer lang voor er weer gebouwd werd. In het begin van de jaren 1970 werden er twee woontorens gebouwd, een ongezien concept in België, bovendien erkend als een markante architectuur aan de Belgische kust, en opgenomen in de lijst van ‘bouwkundig erfgoed’ van De Haan!

Complete appartementen werden schijnbaar ingebouwd in zeshoekige elementen, die wel opeengestapeld lijken tot een bijenkoek, met hoge torens voor de trappen en de liften. Deze gebouwen bepaalden van dan

af de skyline van Vosseslag, te zien van ver buiten Klemskerke. **Als architect voor deze opdracht werd opnieuw dhr. Jaminon gekozen.**

De beide ‘blokken’ werden op het gelijkvloers verbonden door een restaurant, een bar en de keuken met in de kelder de reserve en diverse lokalen. Het ene woonblok is bovendien over een vijver gebouwd, met een onderdoorgang naar de aangelegde paden, een zeldzaam gezien concept ! Het hoekje met het nr. 27 in de Violierenlaan, dat ooit toebehoorde aan Charles Joncheere-Depecker, werd de toegang naar deze blokken, en deed nog enige tijd dienst als receptie voor beide gebouwen. Het geheel kreeg de naam van “**Super Blekkaard**”.

Het domein telde vanaf dan 3 eenheden: het Torenhof, De Blekkaard en de Super Blekkaard.

Zowat 30 jaar lang (1950 tot 1980) beleefden de vakantiegangers en de wijk Vosseslag ‘rijkelijke’ jaren.

Een kleine geschiedenis van een groot domein

Momenteel blijft er van het Torenhof niets meer over. Van De Blekkaard staat enkel nog Dahlia en de 4 residenties laagbouw recht, en de Super Blekkaard bestaan enkel nog uit studio's en appartementen.

1980: Einde van het beheer door de socialisten

Begin jaren 80 was een woelige periode bij het socialistisch directiebestuur, onderlinge aanvaringen van personen met noodzakelijke ingrepen door het partijbestuur, ontslagdisputen en processen ivm de boekhouding... De SP had hoge schulden en wilde ook dit park liever kwijt.

Het was toen ook de tijd van het faillissement van De Morgen, en het Agusta-onderzoek...

Het ging snel bergaf.

Bovendien werden de toelagen van de staat en eigen SP-organisaties fel verminderd of afgeschaft, waardoor de persoonlijke 'verblijfs-bijdrage' van de vakantiegangers fors moest worden verhoogd, en andere vormen en vakantieplaatsen binnen de financiële mogelijkheden kwamen.

De 4 gebouwen van de Blekkaard werden toch nog aangepast met liften, met nieuwe toegangen tot de wooneenheden via overloop kant slaapkamers en een terras aan de livingzijde.

De eigenaar deed verder geen investeringen meer... de toeristen bleven weg. Aan de kust was toen ook de opmars begonnen van tweede verblijven, waar men als eigenaar naar zee kon komen op elk tijdstip van het jaar.

Vanaf 1984 werden de gebouwen in het park verlaten, complete leegstand gedurende een paar jaar...het viel ten prooi aan vernieling en plundering van de kamers en appartementen, ook in de restaurants, de keukenapparatuur,...tot ramen en deuren toe !

Etienne Mangé was onderhandelingen begonnen met Jean-Claude Van Biervliet, hotelier en bouwpromotor, over de verkoop van het vakantiecentrum. In 1985 sloten zij de verkoop voor 125 Mio BEF, waarmee een eind kwam aan zowat 40 jaar socialistisch beheer.

1985: Van Biervliet en "Park Atlantis"

Een kleine geschiedenis van een groot domein

Deze ondernemer vond er een verwoest geheel. Hij stelde een studiebureau aan en liet meteen enkele gebouwen slopen: twee gebouwen van het Torenhof, het grote gebouw met gelijkgrondse studio's en de boerderij van het Torenhof, die onder socialistisch bestuur nog in dienst was.

Voor notaris M Quaghebeur werd op 24/06/1985 de “nv Atlantis” opgericht. (zie basisakte).

Vanaf 1986 investeerde Van Biervliet in de verbouwing van de gebouwen, om er privatieve appartementen van te maken, alle appartementen werden volledig nieuw ingericht, om ze dan te verkopen. Rond de 300 appartementen wist hij aan de man te brengen met de belofte dat de investering 10% per jaar zou opbrengen, indien de eigenaar hun appartement via de uitbating zou laten verhuren.

In de 4 gebouwen worden de bestaande ‘kamers’ omgevormd tot ‘bergingen’, een voor elk appartement.

In de hoogbouw werd de ruimte van het restaurant, de keuken en de kelders opgedeeld in kleine bergingen, voor elk appartement een berging.

Ook de gemeenschappelijke gebouwen met parkfaciliteiten (zwembad, ontspanningszaal en Plaza) werden vernieuwd, het zwembad werd uitgebreid met kinderbad en grote glijbaan, nieuw dak, en de ruimte omgevormd tot een ‘subtropisch zwembad’, de ontspanningszaal uitgerust met fitness-toestellen, 2 zonnebanken, 3 sauna's, een squash-lokaal, klimmuur, en badmintonveld...

Alle kosten van het zwembad en voor de andere parkfaciliteiten werden gedragen door de uitbating, en niet door de eigenaars, die er wel tegen betaling (met 50% korting) gebruik konden van maken, zoals de niet-eigenaars.

De uitbating van de faciliteiten gebeurde aanvankelijk door derden, later door VB zelf. Een ploeg van 27 medewerkers hield de zaak, jaar in jaar uit, perfect draaiende (receptie en administratie, verhuurdienst, klaarmaken van appartementen, keuken,...zwembad, restaurants...kinderanimatie, onderhoud van tuin en gebouwen,...). In juli en augustus waren ook jobstudenten in dienst.

Een nieuwe en dynamische periode was ingezet in een volwaardig vakantiepark met alle aangename en praktische faciliteiten die elke vakantieganger best waardeert.

Voortaan kwam het park met één naam naar buiten: “**Park Atlantis**”, en elke residentie kreeg een individuele naam: Dahlia, Orchidee, Hyacint, Lotus, Acacia, Mimosa en Iris.

Een bureau in Oostende zorgde voor de binnen-en buitenlandse contacten met touroperators en organisaties,...en bracht opnieuw ‘bussen vol toeristen’ naar Park Atlantis.

Mede door de gunstige centrale ligging van het Park ten opzichte van steden en gebieden met een grote aantrekkingskracht voor de meer mobiel geworden toerist (Brugge, Oostende, Knokke, Gent, Duinkerke, Cadzand,...), werd het park meer en meer een uitvalsbasis, dan een residentieel toeristenverblijf met gebruikmaking van alle accommodaties en verbruiksmogelijkheden die het park te bieden had.

Van de uitbating stegen de kosten en de inkomsten verminderden, de uitbetaling van de hoge beloofde verhuuropbrengst kon niet langer worden gedekt door de verkoop en verhuur van appartementen...

Een vereffening en verkoop werd de enige uitkomst.

Toch waren het van 1988 tot 1994 voor de eigenaars en huurders zeer mooie jaren die niet werden vergeten !

1994: Nederlandse groep

Van Biervliet verkocht op 31 december 1994 zijn aandelen in de 'nv Atlantis in vereffening', aan de Nederlander MB. Een andere Nederlander, GVB werd bestuurder in 1995.

Er zou uitdrukkelijk zijn afgesproken dat de uitbating zou worden verder gezet.

Hoewel de curator nog verder wou laten verhuren, waren de eigenaars bang geworden om nog te verhuren.

Deze Nederlanders slaagden er niet in de verhuringen op te krikken en het park opnieuw rendabel te maken; wel integendeel, de 'kas' verdween, het personeel werd niet betaald, ...en de vereffening werd in Brugge aangevraagd. Nadien bleek ook dat de boekhouding een gat van vele miljoenen vertoonde die niet waren terug te vinden, ...het faillissement werd een feit.

1997: Faillissement Park Atlantis en Openbare Verkoop

In augustus 1995 werd een vereffenaar aangesteld, en op 2 mei 1997 werd de nv Atlantis failliet verklaard. De eigendommen en alle goederen moesten op basis van een gerechtelijke uitspraak, afdwongen door de banken, via een openbare verkoping worden van de hand gedaan..

Bovenop een gerechtelijk geding tussen Van Biervliet en de Nederlanders, komt er nog een juridisch kluwen van de Nederlanders met de eigenaars...

De Nederlanders claimden een eigendomsrecht te hebben op de hele grondoppervlakte, en ze negeerden het aandeel (de quotiteiten) die elke mede-eigenaar hierin door hun koop had verworven. De 330 mede-eigenaars stelden dat een deel van het te koop aangeboden domein, geen eigendom was van de 'nv Atlantis in vereffening', en betwisten dus een deel van de verkoop.

De eigendommen die openbaar zouden moeten verkocht worden (op 13/4/97), waren (citaat uit Nieuwsblad 9/4/97): "lot1 is de residentie Plaza dat...omvat; lot 2 omvat het subtropisch zwembad met spartelbad, fitnesscentrum, zonneweide, minigolf, tennisterreinen, petanquebanen en squachterreinen. Daarnaast staan er nog enkele appartementen en twee percelen landbouwgrond aan de Palingpothoek te koop".

De nv Carimmo heeft de aangeboden loten gekocht, ook braakliggende gronden van het domein en de landbouwgronden. "Wij willen volgend jaar vakantieverblijven bijbouwen en het vakantiedomein uitbouwen", kondigde de woordvoerder Frank D toen aan.

Groene Loods

Door de Algemene Vergadering werd syndicus De Roeck aangesteld, die de beheerstaken in het park op zich nam.

De verhuurdienst van appartementen werd overgenomen door Immo Royal (**Bruyneel**).

Immo Royal richtte een nieuw gebouw op, voor de receptie, verhuurkantoor en voor een kleine winkel of shop. Dit gebouw wordt nu gebruikt als ‘**Park●**’.

De tennisterreinen werden vernieuwd, en uitgebaat door dit immo-kantoor.

Dit kantoor richtte de **groene loods** op, en deed dienst ten dele als magazijn voor machines en groot materiaal ifv het parkonderhoud, en ten dele ook voor binnenactiviteiten, oa badminton.

2006: Bijzondere Algemene Vergadering

In afspraak met de VME werkte Carimmo plannen uit voor de oprichting van 2 nieuwe gebouwen met compensaties voor het park, en afspraken werden gemaakt met firma Bruyneel voor verkoop en uitbating.

Het totale plan wordt voorgelegd op een Bijzondere Algemene Vergadering van 18/6/2006.

Uitslag: “Er werd geen voldoende meerderheid (80%) gevonden voor de aanvaarding van de ontwerpovereenkomsten met de promotor (‘Carimmo’) en de uitbater.”

Het plan van Carimmo werd niet goedgekeurd.

Carimmo laat de gebouwen Plaza en Spa met zwembad ongebruikt en onbeheerd staan; verloedering en vernielingen en plunderingen slaan toe...

Een kleine geschiedenis van een groot domein

In 2002 wordt Plaza door Carimmo zonder toestemming van de VME afgebroken, omdat de eigenaar meende dat hij de veiligheid van het gebouw niet meer kon garanderen, daar de houten dakconstructie in zeer slechte en gevaarlijke staat verkeerde, en het geheel kapot en geplunderd was. De vrij gekomen zone werd met aarde bedekt en ingezaaid.

Na 2010: “de grote opkuis” en start van renovaties”

De bijzondere AV van 23/01/2010 gaf de “goedkeuring van de oprichting van een ‘werkgroep’ olv mevrouw Vanhassel met als doel een concreet actieplan uit te werken met betrekking tot de gebouwen, de terreinen en de infrastructuur.”

Op 27/03/2010 gaf de AV aan de werkgroep de goedkeuring om vervallen en/of nutteloze gebouwen af te breken. Het ging over het oud waterpompstation, stallingen boerderij, atelier, bunker en houten chalet Iris/Mimosa. De afbraak van Okido werd toen niet goedgekeurd; de AV van 31/3/2013 stemde wel in met de sloop; die uiteindelijk pas in 2017 werd uitgevoerd.

Op 21/03/2011 gaf de AV aan de werkgroep de goedkeuring voor het herlokalisieren van enkele speeltuigen, en voor aanpassingen in de shop (aansluiting drinkwater, loopplafond om vergaderzaal uit te breiden). Een goedkeuring werd ook gegeven voor het opruimen van de minigolf, het opruimen van de oude speeltuin (achter Okido), en het rooien van dode bomen.

De bijzondere AV van 18/06/2011 koos AGEM als nieuwe syndicus.

Op de RvME eind juni 2011 werd meegedeeld dat in de labo-stalen van het drinkwater een sterke verontreiniging werd vastgesteld in de ondergrondse buffertanks. Dit gegeven heeft er finaal toe geleid dat (2013) de buffertanks werden uitgeschakeld, de wateraanvoer naar de residenties grondig werd veranderd, en de ingevallen ‘waterzuivering’ kon worden afgebroken (2016).

2014: op de vrijgekomen ruimte van de boerderij werd een parking aangelegd voor eigenaars van de laagbouw. (goedkeuring AV 30/3/2013)

Een kleine geschiedenis van een groot domein

2015: De keuringsrapporten van de HS-electriciteits-cabines adviseerden al enkele jaren dat deze moesten worden hersteld en aangepast; Eandis stelde uiteindelijk een einddatum vast. Een studie bureau onderzocht de mogelijkheden en aanpassingen (meerdere gebouwen bestonden niet meer), en door de firma DeCat werden de 3 hoogspanningstransformatoren en de laagspanningsborden vervangen.

2014-2016: Gevelrenovatie van de residenties Iris en Mimosa.

2017-2018: renovatie van de bergingen Iris en Mimosa

2014-2017: vernieuwing van de dakbedekking op het oorspronkelijke zaaltje van Dahlia

2015: vernieuwing en splitsing van de riolering Dahlia, kant parking;

Het oorspronkelijke zaaltje van Dahlia

2016: Aankoop van Spa, Plaza en zaaltje Dahlia

Na vele en langdurige juridische stappen, werden in 2016 de goederen van Carimmo gedwongen verkocht in een Openbare verkoop. De VME kocht de Spa (zwembad en ontspanningszaal), de Plaza en de zaal Dahlia, om te voorkomen dat de er zich een nieuwe en gelijkaardige situatie met een eventuele “nieuwe Carimo” zou voordoen.

De 2 landbouwgronden werden ingehouden voor verkoop, wegens claim van de boer dat hij de gronden pacht. De gronden werden uiteindelijk in 2017 verkocht.

Op de AV2016 adviseerde de werkgroep ‘toekomstvisie’ (na beslissing op de AV2015) om de ‘kankers in het park’ op te ruimen, nl. Okido, het zwembad en de ontspanningszaal, en de zaal in Dahlia te verkopen. De vergadering stemde ermee in.

Er werden dan door de werkgroep voorstellen gedaan om op de vrijgekomen plaats een soort “speelduin” voor de kinderen te maken.

Eerst zullen dan deze gronden moeten geëgaliseerd worden (uitvoering begin 2018).

De AV2018 zal een beslissing over de nieuwe bestemming moeten nemen.

Na de afbraak van het Zwembad en de Ontspanningszaal

2017: Sloping

In de maanden mei-juni werden Okido en het Zwembad gesloopt en eveneens de Ontspanningszaal, een gebouw dat onverwoestbaar leek, doch binnenin de strijd tegen vandalisme had verloren, en dus voor het huidige parkgebruik een te hoog renovatiebudget zou vereisen.

Tijdens de afbraakwerken van het zwembad werd -geheel onverwacht- een betonnen ronde kuip blootgelegd, dat de 'omwalling' van het oorspronkelijke zwembad moet zijn geweest (zie foto op voorblad).

Tijdens het opzoekingswerk voor de foto-tentoonstelling werd op internet een artikel met video aangetroffen over **kunstenaar Jo Rome**. Deze persoon realiseerde de specifieke sculpturen op de buiten-en binnenmuren van het restaurant (thans bergingen) Iris en Mimosa.

Bovendien zou hij een totaal nieuwe techniek hebben ontwikkeld bij de vervaardiging van de 'betonnen stenen' van de ontspanningszaal: de kunstenaar maakte vormen in zand, en de aannemer stortte er beton in...

“Zorg voor ons Erfgoed”...?

En de verdere toekomst van het Park...

In de voorjaar 2017 werd onder alle eigenaars een enquête gehouden, een bevraging over diverse onderwerpen.

De respons was zeer goed, en de resultaten kunnen richtinggevend zijn bij de verdere ontwikkeling van een Parkvisie.

De Algemene Vergadering in 2016 keurde het project ‘**waterhuishouding**’ goed, volgens het ontwerp van Artisjok.

De renovatiewerken van de vijver (volgens het ontwerp van Artisjok), en goedgekeurd door de AV2012 werden uitgesteld omwille van de renovatiewerken aan de gevels van Iris; de stellingen stonden in de vijver ! Begin 2018 zullen de werken starten...een sterk begin van de opwaardering van de ganse Park-omgeving !

Uit deze beknopte geschiedenis blijkt overduidelijk dat ons Park ...altijd een Park “in beweging” is geweest, soms door een diep dal is gegaan maar ook herrees met grote opruimingsinspanningen mede door de inzet van vele mede-eigenaars.

Een Park waar nog vele verwachtingen leven naar openheid, rust, gezelligheid en ontmoeting en waar nog velen van een aangenaam en rustig verlov hopen te mogen genieten .....

